

Nr 252

Av herr **Arvidson m. fl.**, *angående värdeminskningsavdraget vid beräkning av inkomst av jordbruksfastighet.*

(Lika lydande med motion nr 308 i Andra kammaren)

En jordbrukare, som deklarerar sin inkomst enligt den s. k. kontantprincipen, får i sin deklaration inte göra något som helst avdrag då han första gången anskaffar en maskin. Först vid det tillfälle då han ersätter den gamla maskinen med en ny får han dra av den kostnad som då uppstår. Han befinner sig i detta avseende i en sämre ställning än en rörelseidkare eller den jordbrukare som deklarerar enligt bokföringsmässiga principer. De senare får nämligen vid varje anskaffning av t. ex. maskiner genom årliga avskrivningar tillgodogöra sig avdrag för värdeminskning intill dess hela anskaffningskostnaden är avdragen. Detta gäller alltså även första gången en maskin anskaffas.

På grund av rationaliseringen inom jordbruket, vilken även omfattar jordbruk av mindre storlek än det s. k. basjordbruket, har frågan fått en allt större betydelse. Allt fler jordbrukare skaffar sig t. ex. skördetröskor, traktorer och andra dyrbara maskiner. Kostnaden härför är naturligtvis en omkostnad för intäkternas förvärvande, alldeles oavsett om vederbörande jordbrukare tidigare innehaft en maskin av samma sort eller inte. Den gällande ordningen innebär därför en direkt orättvisa mot berörda jordbrukare.

1943 års jordbrukstaxeringsakkunniga behandlade frågan om införande av rätt till avdrag för värdeminskning å inventarier i jordbruk i betänkandet SOU 1946: 29. Däri anfördes om konsekvenserna i gällande "kontantprinciper" bl. a. följande:

Bestämmelserna föranleda dessutom ojämnheter i beskattningen på så sätt, att den under ett beskattningsår erlagda kostnaden för ersättningsanskaffning skall till hela sitt belopp avdragas på en gång som driftkostnad. Denna anordning kan medföra, att utgift för förnyelse av exempelvis en mera dyrbar maskin icke kan helt utnyttjas av den anledningen, att årsintäkterna icke förslår till att täcka, förutom de vanliga årsutgifterna, jämväl förnyelsekostnaden.

De senare införda reglerna för förlustutjämning synes inte göra det mindre angeläget att utjämna beskattningen medelst en bunden avskrivningsplan för de jordbrukare som fortfarande av olika skäl föredrar att deklarerera efter kontantprincipen. Därigenom stimuleras också den driftrationalisering, som är så nödvändig för att förbättra lönsamheten inom jordbruket.

Med stöd av vad ovan anförts hemställas,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om skyndsam utredning av frågan om införande av rätt att vid beräkning av inkomst av jordbruksfastighet enligt den s. k. kontantprincipen avdraga kostnad för anskaffande av maskiner och redskap genom värdeminskingsavdrag enligt avskrivningsplan.

Stockholm den 24 januari 1963

J.-A. Arvidson

Ragnar Sveningsson

Per Petersson

Per-Eric Ringaby
